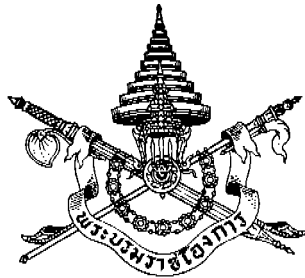

๑๐๘๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา

๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

พระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราช-
บัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า
รายใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ หรือเหมือนกันกับ
เครื่องหมายการค้าที่เจ้าของอื่นได้นำมาจดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อ
สินค้าจำพวกเดียวกัน หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับ
เครื่องหมายเช่นที่วานี้จนถึงนับได้ว่าเป็นการลวงสาธารณชน
หรือถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรณีได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและให้
นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่รับจดทะเบียนนั้นไปให้ผู้-
ขอจดทะเบียนทราบ

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่รับจดทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๕ ทวิ โดยยื่นต่อนายทะเบียน ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เครื่องหมายการค้าที่ต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเดียวกัน หรือเกือบเหมือนกันสำหรับสินค้าเดียวกัน หรือชนิดเดียวกันให้แก่หลายเจ้าของก็ได้ โดยมีหรือไม่มีเงื่อนไข และข้อจำกัดในวิธีหรือเขตที่แห่งการใช้ หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนด

การส่งรับจดทะเบียน โดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัด หรือการส่งไม่รับจดทะเบียน ให้นายทะเบียนแจ้งเจ้าของเครื่องหมายการค้าซึ่งได้ขอจดทะเบียนทราบเป็นหนังสือ

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนตามความในวรรคสอง เจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๕ ทวิ โดยยื่นต่อนายทะเบียน ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ถ้าในเครื่องหมายการค้า มีสิ่งใดที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย หรือมีลักษณะไม่บังเฉพาะว่าเป็นของสินค้า นั้น ก่อนที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนหรือไม่ นายทะเบียน จะสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนแห่งเครื่องหมายนั้น หรือทั้งหมดหรือบางภาคแห่งสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย ที่ นายทะเบียนเห็นว่าผู้ขอจดทะเบียนไม่ควรเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียว หรือจะสั่งให้แสดงปฏิเสธอย่างอื่นตามที่เห็นว่าต้องแสดง เพื่อกำหนดเขตแห่งสิทธิของเจ้าของในการจดทะเบียนนั้นก็ได้ แต่ คำแสดงปฏิเสธอันลงไว้ในทะเบียนนั้น ไม่กระทบถึงสิทธิแห่ง เจ้าของโดยประการอันมิได้เป็นปัญหาเนื่องแต่การจดทะเบียน-เครื่องหมายการค้าที่เจ้าของให้คำแสดงปฏิเสธนั้น

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ขอจดทะเบียนทราบคำสั่ง ของนายทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนาย-ทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๕ ทวิ โดยยื่นต่อนายทะเบียน”

มาตรา ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๕ ตรี มาตรา ๑๕ จัตวา และมาตรา ๑๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๓๔

“มาตรา ๑๕ ทวิ ให้มีคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ประกอบด้วยอธิบดีกรมทะเบียนการค้า เป็นประธาน และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งอีกอย่างน้อยสี่คน อย่างมากหกคน

กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๕ ตรี คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๒ ที่ได้ยื่นทางนายทะเบียน ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้รับจดทะเบียน คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดในวิธี เขตที่แห่งการใช้ หรือข้อจำกัดอื่น หรือจะให้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของนายทะเบียนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๒) สั่งเพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เห็นว่าขัด-
ต่อนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๑๕ จัตวา นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
ตามวรรคสองของมาตรา ๑๕ ทวิ กรรมการเครื่องหมายการค้า
ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดย
ประมาท

กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ผู้ใด
พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็น
กรรมการแทน กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตาม
วาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๕ เบญจ ในการประชุมของคณะกรรมการเครื่องหมาย-
การค้าทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง-
จำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม หากประธาน

ไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมแทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๑ ผู้ใดจะยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยไม่ชักช้าและภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้ส่งสำเนาคำคัดค้านนั้น ผู้ขอจดทะเบียนต้องยื่นคำโต้แย้งแถลงเหตุที่ตนอาศัย

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

เป็นหลักในการขอจดทะเบียน ถ้ามิได้กระทำดังกล่าวให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียนของตน

ถ้าผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งดังที่กล่าวมาแล้ว ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า นายทะเบียนจะให้ทั้งสองฝ่ายมาแถลงการณ์ให้ฟังก่อน แล้วให้คำวินิจฉัยก็ได้

เมื่อนายทะเบียนได้ให้คำวินิจฉัยแล้ว ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(๑) จะอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๕ ทวิ ก็ได้ เมื่อได้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จะดำเนินคดีทางศาลในกรณีเดียวกันมิได้ หรือ

(๒) จะนำคดีไปสู่ศาลก็ได้ และให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนถึงการนำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้แจ้งและแสดงหลักฐานให้นายทะเบียนทราบว่าได้นำคดีไปสู่ศาลแล้ว ให้นายทะเบียนรอฟังคำพิพากษาของศาล

ถ้ามิได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนหรือนำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว สิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าหรือนำคดีไปสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๕ ผู้ใด แสดงเครื่องหมายการค้าที่มีได้จดทะเบียนว่าเป็นเครื่องหมายที่จดทะเบียนแล้ว หรือขายหรือเสนอขายสินค้าซึ่งมีเครื่องหมายที่ตนรู้หรือเชื่อว่าเป็นเท็จเช่นว่ามานี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

สินค้าที่ใช้เครื่องหมายเท็จตามวรรคก่อนนั้นให้รับเสีย ไม่-
ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ ”

มาตรา ๑๐ ให้ถือว่าอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีได้วินิจฉัย เป็นอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

มาตรา ๑๑ กำหนดเวลาสำหรับยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ กำหนดเวลาขึ้นคำคัดค้านการจดทะเบียนกำหนดเวลาให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งที่อาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนและกำหนดเวลาการแจ้งให้นายทะเบียนทราบว่าได้นำคดีไปสู่ศาลแล้วตามมาตรา ๒๒ (ก) มาตรา ๒๒ (ค) และมาตรา ๒๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ถ้ายังมีได้สิ้นสุดลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับกำหนดเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการขึ้นเพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ซึ่งเดิมต้องอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ทั้งนี้ เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐมนตรี และให้การพิจารณาวินิจฉัยดำเนินไปโดยรวดเร็ว และในเรื่องคัดค้านการจดทะเบียน หรือโต้แย้งคำคัดค้านดังกล่าว ซึ่งเมื่อนายทะเบียนวินิจฉัยให้ฝ่ายใดชนะแล้ว ผู้แพ้หากไม่พอใจจะต้องนำคดีไปสู่ศาล อันเป็นการล่าช้า จึงควรเปิดทางให้ฝ่ายแพ้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ด้วยนอกจากนี้ เพื่อให้คณะกรรมการคณะนี้มีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้า ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าขัดต่อรัฐประศาสน์นโยบายได้ด้วย ซึ่งแต่เดิมศาลเท่านั้นมีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนทะเบียนได้เฉพาะเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ในขณะนั้นขัดต่อรัฐประศาสน์นโยบายเมื่อผู้มีส่วนได้เสียร้องขอ แต่ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าซึ่งปรากฏภายหลังการจดทะเบียนว่าขัดต่อรัฐประศาสน์นโยบายเพราะว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปนั้นไม่มีอำนาจที่จะสั่งถอนทะเบียนได้ อีกประการหนึ่ง เพื่อป้องกันการแสดงเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนว่าได้จดทะเบียนแล้ว อันเป็นความเท็จให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มอัตราโทษให้หนักขึ้นกว่าเดิม ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าให้รัดกุมยิ่งขึ้น